

Putaram equidem hoc labenti anno me scribendorum de materiâ profanâ Programmatum seu labore seu onere defunctum, ac propterea ad sacra mentem atq; animum converteram, cùm ecce mihi se fisteret JOH. CHRISTOPH à Lemmeris ex Equitibus Lusatis oriundus, orationem de Amicitia à se confectam dicens, cuius publicè habendæ facultatem ut sibi concederem, simulq; actum istum programmate indicerem, quod hactenus moris habuimus, officiō rogaret: cœpi ergo filum Terentianum, quod nuper adeō redorsus fui, relegendō pertexere & impræsentiarum texturā scholasticā continuare,

Et quia Paralipomena præsertim tracto, delabendum mihi est ad Programma CXLnum, in quo de voculâ *adfinis* & *adfinitas* quædam attuleram, inductus illo Pamphili (Andr. I, §, 12.) quō querit pactum, ut Chremetis futuri socii *adfinitatem* effugiat. Est enim *primus*, juxta ICTos, *adfinitatis gradus inter socerum & generum*, quod ex Hecyrā quoq; (IV, 4, 13:) patescit, ubi Phidippus *socer* ad Pamphilum itidem *generum* ait

Ego, Pamphile, esse inter nos, si fieri potest,
affinitatem hanc sanè perpetuam volo.

Ita quoq; Cicero (I, iii, epist. 12.) eam, quæ insciente ipso filiæ Tulliæ cum Dolabellâ tractata fuerat desponsatio, *affinitatem* fuisse renunciaram scribit. De Dolabellâ enim sermonem ipsi esse, manifestum est ex epistolâ (lib. II, 15.) ad Cœlium, ad quem hæc scripsit: *Quod actum est, Dij approbent: spherofore jucundum generum nobis.* Ita Jugurthæ nupserat filia Bocchi regis Maurorum (Sallust. Jugurtb. c. 81.) Ab hoc Jugurtham Romanis tradendum petebat Sulla, Rex verò negitabat, quia cognatio, *adfinitas*, præterea foedus intervenisset. Et hanc notam notatu non indignam esse, consentientem habeo doctissimum illum ICTum Conradum Rittersbusium, qui ad præclaram illam Salviani presbyteri

Mas